

แนวทางการสร้างเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารในการรณรงค์
ลดความรุนแรงในครอบครัวของประชาชนของเทศบาลเมืองม่วงงาม
อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา*

GUIDELINES FOR ESTABLISHING A NETWORK OF SUPPORTERS
FOR COMMUNICATION IN A DOMESTIC VIOLENCE PREVENTION
CAMPAIGN IN MUANG NGAM TOWN MUNICIPALITY,
SINGHANAKHON DISTRICT SONGKHLA PROVINCE

ประสาน เหล่าเหม¹, กวิทธิ์ ศรีสัมพันธ์² และ วิทยาธร ท่อแก้ว³

Prasan Lohhem¹, Kawit Sriamrit² and Wittayatorn Tokeaw³

¹⁻³สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹⁻³Department of Communication Arts Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand

Corresponding Author's Email: prasan2370@gmail.com

วันที่รับบทความ : 29 เมษายน 2569; วันแก้ไขบทความ 11 พฤษภาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 13 พฤษภาคม 2569

Received 29 April 2026; Revised 11 May 2026; Accepted 13 May 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) แนวทางการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารในการรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัว และ 2) แนวทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารของเทศบาลเมืองม่วงงาม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มุ่งศึกษาผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนงานรณรงค์ในพื้นที่

Citation:

* ประสาน เหล่าเหม, กวิทธิ์ ศรีสัมพันธ์ และ วิทยาธร ท่อแก้ว. (2569). แนวทางการสร้างเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารในการรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัวของประชาชนของเทศบาลเมืองม่วงงาม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา.

วารสารสหศาสตร์การพัฒนาศังคม, 4(3), 781-797.

Prasan Lohhem, Kawit Sriamrit and Wittayatorn Tokeaw. (2026). Guidelines For Establishing A Network Of Supporters For Communication In A Domestic Violence Prevention Campaign In Muang Ngam Town Municipality, Singhanakhon District Songkhla Province.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(3), 781-797.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 27 คน จาก 7 กลุ่ม ได้แก่ ผู้กำหนดนโยบาย ผู้บริหารองค์กรที่เกี่ยวข้อง นักสื่อสารองค์กร นักการศึกษา ประชาชนกลุ่มเสี่ยง ผู้นำชุมชน และนักวิชาการด้านการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์รายบุคคล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็นสำคัญ

ผลการวิจัย พบว่า 1) การจัดตั้งเครือข่ายเพื่อดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การสร้างความชอบธรรมเชิงนโยบายและประกาศเจตนารมณ์อย่างชัดเจน (2) กำหนดนโยบายและโครงสร้างบริหารที่ตรวจสอบได้ (3) จัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนแบบบูรณาการ (4) กำหนดบทบาทหน้าที่โดยยึดผู้ประสบเหตุเป็นศูนย์กลาง (5) คัดเลือกเครือข่ายตามสมรรถนะและจริยธรรม และ (6) พัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องพร้อมระบบพี่เลี้ยง และ 2) แนวทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ มีการออกแบบอย่างเป็นระบบ 3 ระดับ ได้แก่ (1) การสร้างคุณค่า (2) การให้ข้อเท็จจริง และ (3) การชักชวนลงมือทำ ควบคู่กับการสร้างบรรทัดฐานใหม่ของชุมชนและใช้ผู้นำทางความคิดเป็นตัวเร่ง โดยยึดหลักความปลอดภัย ความลับ และการไม่ตีตราเป็นแกนกลาง ซึ่งจะช่วยให้การรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัวเกิดผลอย่างยั่งยืนในระดับท้องถิ่น

คำสำคัญ: การสร้างเครือข่าย, ผู้สนับสนุนการสื่อสาร, การรณรงค์, การลดความรุนแรงในครอบครัว

Abstract

This research aimed to investigate: 1) guidelines for establishing a communication advocate network for campaigns to reduce domestic violence, and 2) persuasive communication strategies for the communication advocate network in Muang Ngam Municipality, Singhanakhon District, Songkhla Province. This study employed a qualitative research methodology, focusing on individuals playing key roles in local campaigns. A purposive sampling method was used to select 27 participants from seven groups: policymakers, executives of relevant organizations, corporate communicators, educators, at-risk individuals, community leaders, and communication scholars. The research instrument was a semi-structured in-depth

interview. Data were collected through individual interviews and analyzed using content analysis to synthesize key findings.

The research findings revealed that 1) Guidelines for establishing an effective network require a systematic approach consisting of six steps: (1) establishing policy legitimacy and declaring clear intentions; (2) defining transparent policies and administrative structures; (3) forming an integrated steering committee; (4) defining roles and responsibilities through a survivor-centered approach; (5) selecting network members based on competency and ethics; and (6) providing continuous capacity building with a mentorship system. and 2) Persuasive communication guidelines are systematically designed across three levels: (1) value creation; (2) providing factual information; and (3) a call to action. These strategies are implemented alongside the creation of new community norms and the use of opinion leaders as catalysts. The core principles rely on safety, confidentiality, and non-stigmatization, which collectively ensure the sustainable success of domestic violence reduction campaigns at the local level.

Keywords: Network Building, Communication Advocates, Campaign, Domestic Violence Reduction

บทนำ

ความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาสาธารณสุขที่มีผลกระทบต่อศักดิ์ศรี ความเป็นพลอดภัย และคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัย ทั้งยังเชื่อมโยงกับมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง องค์การอนามัยโลก (WHO) ชี้ให้เห็นว่าการป้องกันความรุนแรงจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่ทั้งในระดับนโยบาย กฎหมาย ระบบบริการ และการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม โดยเฉพาะการทำงานระดับชุมชนเพื่อปรับทัศนคติและลดการยอมรับความรุนแรงในฐานะเรื่องปกติ (World Health Organization [WHO], 2009) ขณะเดียวกันกรอบ RESPECT ซึ่งพัฒนาโดย WHO และ UN Women ได้เสนอแนวทางบูรณาการมาตรการเชิงป้องกันหลายด้าน โดยเน้นการเสริมพลังชุมชนและการสื่อสารเพื่อเปลี่ยน

ค่านิยมและพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ (WHO & UN Women, 2019) สำหรับประเทศไทย การดำเนินงานดังกล่าวมีฐานทางกฎหมายรองรับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งกำหนดกลไกคุ้มครอง ช่วยเหลือ และฟื้นฟูผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว อย่างไรก็ตาม การที่กฎหมายและนโยบายจะเกิดผลในทางปฏิบัติได้ จำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารที่ทำให้ประชาชนรับรู้สิทธิ เข้าใจขั้นตอน และเข้าถึงบริการได้อย่างปลอดภัยและไม่ถูกตีตรา (UN Women, 2021)

แม้ประเทศไทยจะมีช่องทางช่วยเหลือ เช่น ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300 และระบบส่งต่อไปยังศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาล แต่ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวยังคงมีลักษณะ “ปิดเงียบ” จากความอับอาย ความกลัว และแรงกดดันทางสังคม ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเปิดเผยเหตุการณ์และการเข้าสู่กระบวนการช่วยเหลือ งานศึกษาระดับสากลชี้ว่า การสื่อสารที่ไม่ระมัดระวังอาจก่อให้เกิดการซ้ำเติมผู้ประสบเหตุ และลดโอกาสในการเข้าถึงบริการ ขณะที่ การสื่อสารที่ยึดหลักความปลอดภัยและไม่โทษเหยื่อสามารถเพิ่มความเชื่อมั่นและความเต็มใจ ในการขอความช่วยเหลือ (WHO & UN Women, 2019) นอกจากนี้ แนวคิดการแทรกแซงโดย ผู้พบเห็น (bystander intervention) ยังสะท้อนว่า การมีบุคคลใกล้ชิดที่ได้รับการพัฒนาให้มี ความรู้และทักษะที่เหมาะสม สามารถเพิ่มโอกาสในการช่วยเหลือและส่งต่อกรณีได้อย่าง ปลอดภัย (Edwards, K. M., & Banyard,

V. L., 2022) จึงกล่าวได้ว่าการสร้างเครือข่ายทางสังคมที่เข้มแข็งเป็นองค์ประกอบ สำคัญของการป้องกันความรุนแรงในระดับพื้นที่

สำหรับบริบทของเทศบาลเมืองม่วงงาม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา แม้จะมีการ ดำเนินกิจกรรมรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง แต่ยังพบข้อจำกัดหลาย ประการ เช่น การขาดเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารที่มีโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ชัดเจน การทำงานที่ยังแยกส่วนระหว่างหน่วยงาน การขาดมาตรฐานด้านจริยธรรมและการรักษา ความลับ รวมถึงแรงจูงใจและความต่อเนื่องของอาสาสมัครในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับข้อ ค้นพบที่ชี้ว่าการจัดการปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในระดับชุมชนต้องอาศัยความไว้วางใจ และความร่วมมือระหว่างภาคส่วนอย่างเป็นระบบ (Tooltham, P., 2025) หากขาดกลไก เครือข่ายที่ทำหน้าที่เป็น “สะพาน” เชื่อมระหว่างครัวเรือนกับระบบบริการ การรณรงค์อาจ จำกัดอยู่เพียงการประชาสัมพันธ์โดยไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมอย่างแท้จริง

จากเหตุผลดังกล่าว การวิจัยเรื่องแนวทางการสร้างเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารในการรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัวของเทศบาลเมืองม่วงงาม จึงมีความสำคัญทั้งในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ เพราะมุ่งพัฒนาแนวทางจัดตั้งและบริหารเครือข่ายที่มีโครงสร้างบทบาทหน้าที่ และมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจน ควบคู่กับการออกแบบการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างสมัครใจและยั่งยืน ซึ่งผลการศึกษาจะนำไปสู่การยกระดับประสิทธิภาพการรณรงค์ในระดับท้องถิ่น เพิ่มการเข้าถึงบริการอย่างปลอดภัย ลดการตีตรา และสร้างบรรทัดฐานใหม่ของชุมชนที่ไม่ยอมรับความรุนแรงในครอบครัว อีกทั้งยังสามารถเป็นต้นแบบเชิงนโยบายสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการประยุกต์ใช้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารในการรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัวของประชาชนของเทศบาลเมืองม่วงงาม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารเพื่อการรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัวของประชาชนของเทศบาลเมืองม่วงงาม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่เทศบาลเมืองม่วงงาม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา การเลือกใช้แนวทางเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ในมิติของความคิด ประสบการณ์ กระบวนการดำเนินงาน และความหมายที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ในบริบทจริงของพื้นที่ การเก็บข้อมูลดำเนินการจนถึงจุดอิ่มตัวของข้อมูล เพื่อให้มั่นใจว่าประเด็นที่ได้มีความครบถ้วนและไม่ปรากฏสาระใหม่เพิ่มเติม อันส่งผลให้ข้อค้นพบมีความลึกซึ้ง รอบด้าน และสามารถอธิบายปรากฏการณ์ได้อย่างเป็นระบบ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัว ของเทศบาลเมืองม่วงงาม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 27 คน แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้กำหนดนโยบายระดับผู้บริหารท้องถิ่น 3 คน 2) ผู้บริหารองค์กรที่เกี่ยวข้อง 3 คน 3) นักสื่อสารองค์กร 3 คน 4) นักการศึกษา 3 คน 5) ประชาชนกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ 6 คน 6) ผู้นำชุมชน 6 คน และ 7) นักวิชาการด้านการสื่อสาร 3 คน

วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเฉพาะ คือ มีบทบาท มีประสบการณ์ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับประเด็นการวิจัย มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างเครือข่าย เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับมีความลึก เชื่อมโยงกันได้ และสะท้อนภาพรวมของกระบวนการสร้างเครือข่ายอย่างรอบด้าน

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การออกแบบเครื่องมือวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง เป็นเครื่องมือหลัก เนื่องจากเป็นวิธีการที่เอื้อต่อการเก็บข้อมูลเชิงลึกอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ และอธิบายมุมมองได้อย่างอิสระ กระบวนการพัฒนาเครื่องมือเริ่มจากการศึกษาวัตถุประสงค์ คำถามวิจัย และกรอบแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นฐานในการกำหนดประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษาอย่างชัดเจน จากนั้นผู้วิจัยได้จัดหมวดหมู่ประเด็นการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมมิติสำคัญ เช่น ประสบการณ์ แนวคิด กระบวนการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข แล้วออกแบบคำถามในลักษณะปลายเปิดที่ไม่ขึ้นคำตอบ พร้อมจัดเตรียมคำถามต่อยอดเพื่อใช้เจาะลึกในประเด็นที่ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึง โดยเรียงลำดับคำถามจากภาพรวมไปสู่ประเด็นเฉพาะ เพื่อให้การสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง

หลังจากจัดทำร่างเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความครอบคลุม และความชัดเจนของถ้อยคำ พร้อมปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นจึงทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ระยะเวลา และความต่อเนื่องของคำถาม ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงอย่างเป็นทางการ นอกจากนี้ ในขั้นตอนการรับรองโมเดลที่ได้จากผลการวิจัย ยังได้พัฒนาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อประเมิน

ความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ในการนำโมเดลไปใช้จริง เครื่องมือดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ แบบประเมินในลักษณะมาตราประมาณค่าเพื่อประเมินองค์ประกอบสำคัญของโมเดล และคำถามปลายเปิดสำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม การออกแบบเครื่องมือในลักษณะนี้ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อพัฒนาโมเดลให้มีความสมบูรณ์ น่าเชื่อถือ และสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ

เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แนวทางการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารในการรณรงค์
ประกอบด้วยประเด็นคำถามหลัก ดังนี้

- 1) แนวทางการประกาศเจตนารมณ์เป็นอย่างไร
- 2) แนวทางการกำหนดนโยบายเทศบาลเป็นอย่างไร
- 3) แนวทางการกำหนดรูปแบบคณะกรรมการขับเคลื่อนเป็นอย่างไร
- 4) แนวทางการกำหนดบทบาทหน้าที่เป็นอย่างไร
- 5) แนวทางการจัดหาเครือข่ายเป็นอย่างไร
- 6) แนวทางการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายเป็นอย่างไร

ส่วนที่ 2 แนวทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารเพื่อการรณรงค์ ประกอบด้วยประเด็นคำถามหลัก ดังนี้

- 1) ขั้นตอนการสื่อสาร ประกอบด้วยการสร้างคุณค่า ชื่นให้ข้อเท็จจริง ชื่นการลงมือทำเป็นอย่างไร
- 2) กรอบความคิดการโน้มน้าวใจ ประกอบด้วย การไม่ใช้ความรุนแรงเป็นบรรทัดฐานใหม่ของชุมชน และผู้ริเริ่ม-ผู้นำทางความคิด เป็นตัวเร่งการยอมรับกิจกรรมเครือข่าย เป็นอย่างไร
- 3) แนวทางการกำหนดกลยุทธ์การโน้มน้าวใจ ประกอบด้วยการสร้างบทบาทที่มีความหมาย การให้รางวัลทางสังคม การสร้างพันธะสัญญาแบบสมัครใจ การสื่อสารด้วยเรื่องเล่า และการสื่อสารด้วยผู้ที่น่าเชื่อถือ เป็นอย่างไร

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบดังนี้

1. การกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก คัดเลือกแบบเจาะจง คือเป็นบุคคลที่มีความรู้ประสบการณ์ และมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับประเด็นที่ศึกษา
2. การออกแบบเครื่องมือการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจัดทำแนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึกในลักษณะกึ่งโครงสร้าง โดยกำหนดคำถามหลักและคำถามต่อยอด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลอธิบายประสบการณ์และความคิดเห็นได้อย่างอิสระ พร้อมตรวจสอบความชัดเจนของคำถามก่อนนำไปใช้จริง
3. การเตรียมความพร้อมและการนัดหมาย ผู้วิจัยติดต่อประสานงานเพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ อธิบายวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย และขอความยินยอมในการบันทึกเสียงหรือจดบันทึก เพื่อสร้างความไว้วางใจและลดความกังวลของผู้ให้ข้อมูล
4. การดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ให้เกียรติ และเปิดกว้าง ใช้ทักษะการฟังอย่างตั้งใจ การตั้งคำถามต่อยอด และการสังเกตภาษากาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและลึกซึ้ง
5. การบันทึกและตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยบันทึกเสียงและจดบันทึกภาคสนามทันทีหลังการสัมภาษณ์ จากนั้นถอดความข้อมูลอย่างละเอียด และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการวิเคราะห์เชิงประเด็นในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงประเด็นอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการถอดความคำสัมภาษณ์จากไฟล์เสียงเป็นข้อความโดยคงถ้อยคำของผู้ให้ข้อมูลไว้ครบถ้วน จากนั้นอ่านบทวนหลายรอบเพื่อทำความเข้าใจภาพรวมของข้อมูลและบริบทการสนทนา ขั้นตอนต่อมาคือการกำหนดรหัสข้อมูล โดยคัดเลือกข้อความหรือเหตุการณ์ที่สะท้อนความหมายสำคัญและกำหนดรหัสสั้น ๆ เพื่อแทนสาระนั้น ๆ แล้วนำรหัสที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาจัดกลุ่มเป็นหมวดหมู่ พัฒนาเป็นประเด็นย่อย และสังเคราะห์เป็นประเด็นหลักที่ครอบคลุมมากขึ้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสอดคล้องของประเด็นที่ได้โดยย้อนกลับไปพิจารณาข้อมูลต้นฉบับ เปรียบเทียบข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลายราย และพิจารณาความแตกต่างของมุมมองเพื่อเพิ่มความรอบด้าน สุดท้ายจึงเรียบเรียงและตีความเชิงลึก เชื่อมโยงกับบริบทและกรอบแนวคิดทางทฤษฎี เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่มีความชัดเจน เป็นระบบ และมีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ข้อได้อย่างครบถ้วนและเป็นระบบ ดังนี้
**วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาแนวทางการจัดตั้งเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสาร
ในการณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัว**

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการจัดตั้งเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารของเทศบาลเมือง
ม่วงงาม จำเป็นต้องดำเนินการภายใต้กรอบการบริหารจัดการที่เชื่อมโยง “ความชอบธรรมเชิง
นโยบาย” เข้ากับ “ความปลอดภัยเชิงปฏิบัติการ” อย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยประกอบด้วย 6
องค์ประกอบสำคัญที่ทำงานสัมพันธ์กัน ได้แก่

ประการแรก การประกาศเจตนารมณ์อย่างเป็นทางการ ทำหน้าที่เป็นจุดตั้งต้นของ
การสร้างความจริงจังในระดับองค์กร เปลี่ยนการณรงค์จากกิจกรรมเฉพาะกิจให้เป็นภารกิจ
สาธารณะระยะยาว พร้อมยืนยันหลักการสำคัญ ได้แก่ การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
ความปลอดภัยมาก่อน การไม่ตีตรา และการรักษาความลับ

ประการที่สอง การกำหนดนโยบายเทศบาลที่ชัดเจน โดยแปลงเจตนารมณ์สู่กรอบ
ปฏิบัติที่ตรวจสอบได้ กำหนดเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย กลไกการประสานงาน การจัดสรร
ทรัพยากร และมาตรฐานการจัดการข้อมูล เพื่อให้ทุกหน่วยงานดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

ประการที่สาม การจัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนที่มีโครงสร้างชัดเจนและมีอำนาจ
ประสานงานจริง โดยบูรณาการภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งด้านกฎหมาย สุขภาพ จิตสังคม
การศึกษา และผู้นำชุมชน พร้อมแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะด้าน เช่น ด้านสื่อสารรณรงค์
ด้านคุ้มครองและส่งต่อ และด้านติดตามประเมินผล

ประการที่สี่ การกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนในทุกระดับ โดยยึดหลักผู้ประสบ
เหตุเป็นศูนย์กลาง เครือข่ายทำหน้าที่สื่อสารเชิงป้องกัน รับฟังอย่างไม่ตัดสิน ประเมินความ
เสี่ยงเบื้องต้น และประสานส่งต่อผ่านช่องทางที่กำหนด ไม่เข้าไปไกล่เกลี่ยหรือเผชิญเหตุแทน
ผู้เชี่ยวชาญ

ประการที่ห้า การคัดเลือกเครือข่ายอย่างโปร่งใสและยึดสมรรถนะ โดยพิจารณาความ
น่าเชื่อถือในชุมชน ทักษะคติไม่โทษเหยื่อ วินัยด้านความลับ และทักษะการสื่อสารเชิงสัมพันธ์
เพื่อให้ได้บุคคลที่สามารถทำหน้าที่เป็นตัวกลางการสื่อสารได้อย่างปลอดภัย

ประการที่หก การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมความรู้เรื่อง
รูปแบบความรุนแรง สิทธิและการคุ้มครอง เส้นทางบริการ การประเมินความเสี่ยง ความ

ปลอดภัยดิจิทัล และการดูแลตนเอง พร้อมระบบพี่เลี้ยงและเวทีทบทวนสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันความเหลื่อมล้ำและสร้างที่ยั่งยืน

เมื่อทั้ง 6 องค์ประกอบทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เครือข่ายจะมีความต่อเนื่อง ตรวจสอบได้ และสามารถสร้างบรรทัดฐานใหม่ของผู้คนที่ไม่ยอมรับความรุนแรงในครอบครัว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถอธิบายเป็นแผนภาพ ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 แนวทางการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารในการรณรงค์
ลดความรุนแรงในครอบครัว
ที่มา: ผู้วิจัย (2569)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสาร

ผลการวิจัย พบว่า การโน้มน้าวใจให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นเครือข่ายและสามารถยื่นระยะได้ จำเป็นต้องออกแบบการสื่อสารเป็น “สถาบันกรรมการสื่อสาร” ที่เชื่อมโยงกัน 3 ระดับ ได้แก่

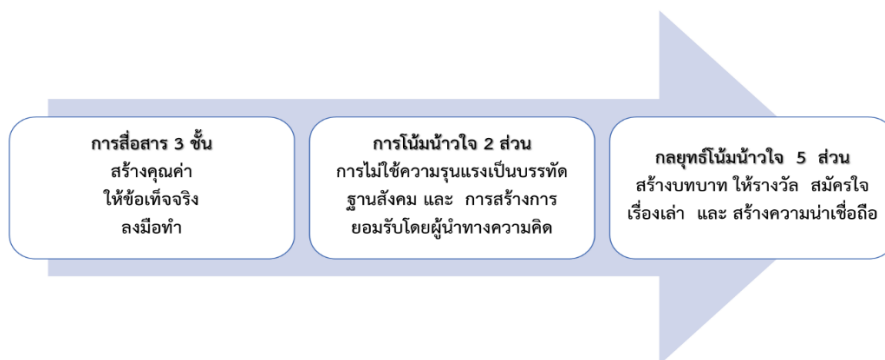
ระดับที่หนึ่ง ขั้นตอนการสื่อสาร 3 ขั้น คือ (1) ขั้นสร้างคุณค่า ทำให้ผู้ถูกชวนเห็นความหมายของบทบาทเครือข่ายในฐานะการปกป้องศักดิ์ศรีและความปลอดภัยของผู้คน (2)

ชั้นให้ข้อเท็จจริง ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ใช้ได้จริง เข้าใจง่าย และไม่ซ้ำเติม เพื่อเปลี่ยนแรงจูงใจเป็นความมั่นใจ และ (3) ขั้นการลงมือทำ แปลงความเข้าใจสู่ภารกิจย่อยที่เริ่มทำได้ทันที พร้อมเครื่องมือและระบบสนับสนุน

ระดับที่สอง กรอบความคิดการโน้มน้าวใจ 2 ส่วน คือ การทำให้การไม่ใช้ความรุนแรงเป็นบรรทัดฐานใหม่ของชุมชน ผ่านการสื่อสารคุณค่าและแบบอย่างเชิงบวก และการใช้ผู้ริเริ่มหรือผู้นำทางความคิดที่ชุมชนไว้วางใจเป็นตัวเร่งการยอมรับกิจกรรมเครือข่าย

ระดับที่สาม กลยุทธ์การโน้มน้าวใจ 5 ประการ ได้แก่ การสร้างบทบาทที่มีความหมายและปลอดภัย การให้รางวัลทางสังคมอย่างเหมาะสม การสร้างพันธมิตรสัญญาแบบสมัครใจ การสื่อสารผ่านเรื่องเล่าที่เน้นความหวังโดยไม่เปิดเผยตัวตน และการใช้ผู้ส่งสารที่มีความน่าเชื่อถือหลายระดับ

การบูรณาการทั้งสามระดับภายใต้หลักความปลอดภัย ความลับ และการไม่ตีตรา ทำให้การสื่อสารสามารถเปลี่ยนจากการรับรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมเชิงปฏิบัติ และสร้างเครือข่ายที่ทำงานได้จริงในบริบทชุมชน ซึ่งสามารถสร้างเป็นแผนภาพ ได้ดังนี้

ภาพที่ 2 แนวทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจกลุ่มเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสาร
ที่มา: ผู้วิจัย (2569)

อภิปรายผล

1) วัตถุประสงค์ที่ 1 แนวทางการจัดตั้งเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสาร

ผลการศึกษาชี้ว่า การจัดตั้งเครือข่ายให้ทำงานได้จริงต้องเริ่มจากการสร้างความชอบธรรมเชิงนโยบายควบคู่กับการออกแบบความปลอดภัยเชิงระบบ ผ่าน 6 องค์ประกอบที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่ การประกาศเจตนารมณ์ การกำหนดนโยบาย การจัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน การกำหนดบทบาทหน้าที่ การคัดเลือกเครือข่าย และการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดเครือข่ายเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เน้นโครงสร้างการกำกับดูแล ความรับผิดชอบ และกลไกติดตามค้ำประกันสัญญา (Keck, M. E., & Sikkink, K., 1998) โดยเฉพาะการย้ำหลักศักดิ์ศรี ความปลอดภัย และการรักษาความลับ ซึ่งเป็นเงื่อนไขตั้งต้นของความไว้วางใจในประเด็นอ่อนไหว และ การจัดตั้งเครือข่ายควรมีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบคือ ครอบคลุม ชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย ตามข้อค้นพบของ ชิตพล ชัยมะดัน (2561) ในขณะที่การศึกษาของ ศิริปริยา ศิริสุนทร (2565) ควรมีกลไกขับเคลื่อนด้วยการสร้างความตระหนักรู้ สร้างเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่ ประชุมเครือข่ายและให้ความช่วยเหลือ

การกำหนดคณะกรรมการและอนุกรรมการเฉพาะด้านสะท้อนแนวคิดการสร้าง “สถาบันถาวรความร่วมมือ” ที่ทำให้ข้อมูลไหลเวียนได้อย่างรับผิดชอบ ลดการทำงานแยกส่วน และเพิ่มประสิทธิภาพการประสานหลายมิติ ขณะที่การกำหนดบทบาทแบบยึดผู้ประสบเหตุเป็นศูนย์กลางและมีคู่มือมาตรฐาน ช่วยลดความคลุมเครือเชิงปฏิบัติการและเสริมความมั่นใจแก่เครือข่าย (Waters, R. D., 2009) ด้านการคัดเลือกเครือข่ายตามสมรรถนะและความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับแนวคิดการแทรกแซงผ่านเครือข่ายที่เน้นบุคคลศูนย์กลาง (Valente, 2012) และแนวคิดความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร (Hovland, C. I., & Weiss, W., 1951) ส่วนการพัฒนาศักยภาพต่อเนื่องพร้อมระบบพี่เลี้ยง สอดคล้องกับแนวคิดการเสริมพลังชุมชนที่ชี้ว่าความยั่งยืนขึ้นกับการสนับสนุนและแรงเสริมระยะยาว (Minkler, M., 2012)

2) วัตถุประสงค์ที่ 2 แนวทางการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจเครือข่าย

ผลการศึกษาพบว่า การโน้มน้าวใจต้องออกแบบเป็นระบบ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ขั้นตอนการสื่อสาร 3 ชั้น (สร้างคุณค่า ให้ข้อเท็จจริง ขวนลงมือทำ) สอดคล้องกับแนวคิด framing ที่ต้องทำให้ประเด็นสาธารณะเชื่อมกับชีวิตผู้คนและกระตุ้นการลงมือทำ (Benford, R. D., & Snow, D. A., 2000) ระดับที่ 2 กรอบความคิด 2 ส่วน (สร้างบรรทัดฐานไม่ยอมรับ

ความรุนแรง และใช้ผู้นำทางความคิด) การใช้ผู้นำทางความคิดและการสร้างบรรทัดฐานใหม่ สอดคล้องกับแนวคิด network intervention (Valente, T. W., 2012) และหลัก social proof (Cialdini, R. B., 2001) และกลยุทธ์ 5 ประการ ได้แก่ สร้างบทบาทให้รางวัล สมัครใจ เรื่องเล่า และ การสร้างความน่าเชื่อถือ โดยยึดความปลอดภัยและไม่ตีตราเป็นแกนกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุจิตรา ทรัพย์เจริญวงศ์ (2556)

กลยุทธ์การสร้างบทบาทที่มีความหมายและพันธสัญญาแบบสมัครใจ เชื่อมกับหลัก ความผูกพันและความสอดคล้อง (Cialdini, R. B., 2001) ส่วนการใช้เรื่องเล่าและผู้ส่งสารที่ น่าเชื่อถือ สอดคล้องกับแนวคิด narrative persuasion (Shen, L., et al., 2015) และ source credibility (Hovland, C. I., & Weiss, W., 1951) โดยภาพรวม ผลการศึกษายืนยันว่า การออกแบบสถาปัตยกรรมการสื่อสารที่ผสมผสานคุณค่า ข้อเท็จจริง ผู้นำทางความคิด และ แรงจูงใจของมนุษย์เข้าด้วยกัน เป็นกลไกสำคัญต่อการสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งและยั่งยืน ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของ รัฐวิชัย อริยพัชย์พล และ พงษ์สธรณ์ วรภัทร์ธิระกุล (2563) ซึ่งได้ ข้อมค้นพบว่า กลยุทธ์การแก้ปัญหาความรุนแรงได้ 5 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) กลยุทธ์การสร้าง เครือข่ายการพัฒนาสตรี 2) กลยุทธ์การพัฒนาตนเอง 3) กลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ครอบครัว 4) กลยุทธ์การส่งเสริมพัฒนาชุมชนและสังคม 5) กลยุทธ์การพัฒนา และการบังคับ ใช้กฎหมาย

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้เสนอ “โมเดลเครือข่ายสื่อสารปลอดภัยเพื่อยุติความรุนแรงในครอบครัวระดับเทศบาล” ที่ผสม ความชอบธรรมเชิงนโยบาย กับ ความปลอดภัยเชิงระบบ เป็นแกนเดียวกัน และชี้ว่าเครือข่ายจะทำงานได้จริงเมื่อถูกออกแบบให้เป็นสะพาน เชื่อมบริการมากกว่าการเป็นอาสาสมัครเหตุ โมเดลนี้มี 2 ส่วนที่เป็นกลไกที่สัมพันธ์กัน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การจัดตั้งเครือข่ายผู้สนับสนุน 6 ชั้น ที่ทำให้เครือข่ายมีฐานรองรับและ ตรวจสอบได้ ได้แก่ เจตนารมณ์-นโยบาย-คณะกรรมการบูรณาการ-บทบาทหน้าที่แบบ คุ่มครองผู้ประสบเหตุเป็นศูนย์กลาง-การคัดเลือกตามสมรรถนะและวินัยความลับ-การพัฒนา ศักยภาพพร้อมพี่เลี้ยงและเวทีทบทวน ซึ่งทำให้ความไว้วางใจและความปลอดภัยกลายเป็น ระบบ ไม่ใช่ความตั้งใจดีเฉพาะบุคคล

ส่วนที่ 2 การโน้มน้าวใจเครือข่ายผู้สนับสนุน 3 ระดับ ที่ทำให้คนเข้าร่วมและยืนระยะได้ ได้แก่ 1) ขั้นตอนสื่อสาร 3 ชั้น ได้แก่ คุณค่า-ข้อเท็จจริง-ลงมือทำ) 2) กรอบความคิด 2 ส่วน ได้แก่ บรรทัดฐานไม่ใช้ความรุนแรง-ผู้ริเริ่ม/ผู้นำทางความคิด และ 3) กลยุทธ์ 5 ประการ ได้แก่ บทบาทมีความหมาย-รางวัลทางสังคม-พันธะสัญญาสมัครใจ-เรื่องเล่าปลอดภัย-ผู้สื่อสารน่าเชื่อถือหลายระดับ เมื่อบูรณาการทั้งสองชุด กลไกการชวนคนจะเชื่อมกับกลไกคุ้มครอง ทำให้การณรงค์ “ปลอดภัย-ต่อเนื่อง-ขยายตัวได้” ในวิถีชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้ดังนี้

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า การจัดตั้งเครือข่ายผู้สนับสนุนการสื่อสารเพื่อลดความรุนแรงในครอบครัวจำเป็นต้องดำเนินการผ่านกลไกที่มีความชัดเจนทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ โดยผู้ให้ข้อมูลสะท้อนตรงกันว่า ความสำเร็จของเครือข่ายขึ้นอยู่กับการทำงานของหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ประสานงานอย่างเป็นระบบ การกำหนดบทบาทหน้าที่ของภาคีเครือข่ายอย่างชัดเจน และการสร้างกระบวนการสื่อสารที่คำนึงถึงความปลอดภัยและการรักษาความลับของผู้ได้รับผลกระทบเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ยังพบว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพควรเชื่อมโยงข้อมูล ข้อเท็จจริง และการสร้างความเข้าใจร่วมของชุมชนเข้าด้วยกัน โดยอาศัยบุคคลหรือกลุ่มที่ได้รับความเชื่อถือในพื้นที่เป็นผู้สนับสนุนการสื่อสาร เพื่อช่วยลดอคติและเพิ่มการยอมรับของประชาชนต่อกระบวนการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จากผลการวิจัยดังกล่าว ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายควรมุ่งเน้นการพัฒนากลไกการดำเนินงานที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และข้อค้นพบจากการศึกษา โดยเทศบาลหรือหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดประเด็นการลดความรุนแรงในครอบครัวให้เป็นวาระการดำเนินงานที่มีความต่อเนื่อง พร้อมแต่งตั้งคณะทำงานหรือกลไกกลางที่สามารถประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านสาธารณสุข การศึกษา พัฒนาสังคม ผู้นำชุมชน และภาคประชาสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญกับประเด็นความปลอดภัยและผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรกำหนดแนวปฏิบัติด้านจริยธรรมการสื่อสารและมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ชัดเจน โดยเฉพาะในขั้นตอนการรับแจ้งเหตุ การส่งต่อข้อมูล และการติดตามช่วยเหลือเพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้ประสบปัญหาและครอบครัว อีกทั้ง ผลการวิจัยยัง

สะท้อนว่า เครือข่ายในชุมชนยังต้องการการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารและการช่วยเหลือเบื้องต้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนการอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาคู่มือการสื่อสารในประเด็นอ่อนไหว และระบบพี่เลี้ยงสำหรับอาสาสมัครหรือแกนนำชุมชน เพื่อเสริมความมั่นใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันของเครือข่าย **ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป** การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบเครือข่ายการสื่อสารเพื่อลดความรุนแรงในครอบครัวในเชิงปริมาณ เช่น การเปลี่ยนแปลงระดับการรับรู้ การเข้าถึงบริการช่วยเหลือ หรือการมีส่วนร่วมของชุมชนภายหลังการดำเนินงานของเครือข่าย เพื่อให้สามารถประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ ควรศึกษากลไกด้านความปลอดภัยของข้อมูลและกระบวนการส่งต่อความช่วยเหลือระหว่างหน่วยงานในระดับปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการข้อมูลที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ รวมทั้งอาจขยายการศึกษาไปยังพื้นที่ท้องถิ่นที่มีบริบททางสังคมแตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งและความยั่งยืนของเครือข่ายในแต่ละพื้นที่ อันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานที่สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชิตพล ชัยมะดัน. (2561). การดำเนินการไกล่เกลี่ยของศูนย์ดำรงธรรมอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัฐวิชญ์ อริยพัชญ์พล และพภััสสรณ์ วรภัทร์ถิระกุล. (2563). การแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวไทย. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 5(4), 321-335.
- ศิริปริยา ศิริสุนทร. (2565). แนวทางการขับเคลื่อนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เด็ก และบุคคลในครอบครัว ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. Journal of Roi Kaensarn Academi, 7(7), 327-340.
- สุจิตรา ทรัพย์จรูญวงศ์. (2556). โครงการรณรงค์เพื่อลดความรุนแรงทางด้านจิตใจภายในครอบครัว. ใน จุลนิพนธ์นิเทศศาสตรบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- Benford, R. D., & Snow, D. A. (2000). Framing processes and social movements: An overview and assessment. *Annual Review of Sociology*, 26, 611–639. <https://doi.org/10.1146/annurev.soc.26.1.611>
- Cialdini, R. B. (2001). Harnessing the science of persuasion. *Harvard Business Review*, 79(9), 72–79.
- Edwards, K. M., & Banyard, V. L. (2022). *Engaging bystanders in violence prevention*. New York, NY : Routledge,
- Hovland, C. I., & Weiss, W. (1951). The influence of source credibility on communication effectiveness. *Public Opinion Quarterly*, 15(4), 635–650. <https://doi.org/10.1086/266350>
- Keck, M. E., & Sikkink, K. (1998). *Activists beyond borders: Advocacy networks in international politics*. Ithaca, NY : Cornell University Press.
- Minkler, M. (2012). *Community organizing and community building for health and welfare* (3rd ed.). New Brunswick, NJ : Rutgers University Press,
- Shen, L., Sheer, V. C., & Li, R. (2015). Impact of narratives on persuasion in health communication: A meta-analysis. *Journal of Advertising*, 44(2), 105–113. <https://doi.org/10.1080/00913367.2015.1018467>
- Tooltham, P. (2025). A case analysis of Huay Sam Pad Sub-district, Thailand: Constructing a social network to address domestic violence. *Humanities, Arts and Social Sciences Studies*.
- United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women (UN Women). (2021). *Essential services package for women and girls subject to violence: Core elements and quality guidelines*. New York, NY : UN Women.
- Valente, T. W. (2012). Network interventions. *Science*, 337(6090), 49–53. <https://doi.org/10.1126/science.1217330>

- Waters, R. D. (2009). The importance of understanding donor motives: Examining why individuals support non-profit organizations. *Journal of Nonprofit & Public Sector Marketing*, 21(3), 256–279. <https://doi.org/10.1080/10495140903011627>
- World Health Organization. (2009). *Violence prevention: The evidence—Promoting gender equality to prevent violence against women*. Geneva, Switzerland : World Health Organization.
- World Health Organization, & UN Women. (2019). *RESPECT women: Preventing violence against women*. Geneva, Switzerland : World Health Organization.